

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 5

Vydána dne 17. února 1961

Cena 60 haléřů

OBSAH:

12. Vládní nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení č. 120/1950 Sb., o právech a povinnostech státních zaměstnanců, o řízení ve věcech jejich pracovního poměru a o rozhodčích komisích
13. Vyhláška Ústřední rady odborů, kterou se vydávají směrnice o provádění rozhodčího řízení v pracovních sporech státních zaměstnanců

12

VLÁDNÍ NAŘÍZENÍ

ze dne 28. ledna 1961,

**kterým se mění a doplňuje vládní nařízení č. 120/1950 Sb.,
o právech a povinnostech státních zaměstnanců, o řízení ve věcech jejich pracovního poměru
a o rozhodčích komisích**

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje na návrh Ústřední rady odborů podle § 31 odst. 2 zákona č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců, a podle § 1 odst. 1 zákona č. 143/1949 Sb., o změnách v organizaci veřejné správy a v působnosti jejich orgánů:

Čl. I

Vládní nařízení č. 120/1950 Sb., o právech a povinnostech státních zaměstnanců, o řízení ve věcech jejich pracovního poměru a o rozhodčích komisích, se mění a doplňuje takto:

a) v části první (o právech a povinnostech):

1. § 15 zní:

„Provinění

[¹] Proti zaměstnancům, kteří se proviní tím, že poruší své povinnosti, lze použít bez újmy jejich odpovědnosti podle jiných předpisů jako výchovných prostředků kárných opatření (§ 16).

[²] Kárné opatření lze uložit pouze do měsíce ode dne, kdy se o provinění zaměstnance dozvěděl vedoucí úřadu (orgánu), který je oprávněn kárné opatření uložit (§ 27), nejpozději však do jednoho roku, a jde-li o provinění zjištěné orgány vnitřní

kontroly, do dvou let ode dne, kdy se zaměstnanec provinění dopustil.“

2. § 18 zní:

„Kárná opatření

[¹] jako kárných opatření lze použít

- a) důtky,
- b) veřejné důtky,
- c) snížení funkčního nebo základního platu až o 10 %, popřípadě převedení na jinou práci; tato opatření lze uložit nejdéle na dobu tří měsíců.

[²] Při rozhodování o tom, jakých opatření má být vůči zaměstnanci použito, je třeba přihlížet k závažnosti jeho provinění, způsobené škodě, míře jeho zavinění a jeho dosavadnímu postoji k práci. Jde-li o porušení povinnosti nepatrného významu, vedoucí je zaměstnanci pouze vytkne a poučí ho o nesprávnosti jeho jednání.

[³] Ustanovení zákona č. 24/1957 Sb., o kárném (disciplinárním) stíhání rozkrádání a poškozování majetku v socialistickém vlastnictví, zůstávají nedotčena.

[⁴] Za totéž provinění lze uložit zaměstnanci

pouze jedno z kárných opatření uvedených v odstavci 1. Byl-li zaměstnanec odsouzen pro trestný čin nebo mu byl uložen trest v trestním řízení správním, popřípadě kárný trest ministerstvem státní kontroly nebo kárné opatření podle zákona č. 24/1957 Sb., nemůže mu být za totéž provinění uloženo ještě také kárné opatření podle tohoto nařízení. Bylo-li o provinění zaměstnance zahájeno některé z uvedených řízení, je třeba vyčkat jeho výsledku; doba tohoto řízení se nezapočítává do doby, ve které lze uložit kárné opatření (§ 15 odst. 2).“

b) v části druhé (o řízení ve věcech pracovního poměru)

1. § 21 zní:

„Opravné prostředky

[¹] Proti rozhodnutí může zaměstnanec podat námitky. O námitkách rozhodne úřad (orgán), který rozhodnutí vydal, po projednání se závodním výborem základní organizace Revolučního odborového hnutí ustavené pro zaměstnancovo pracoviště (dále jen „závodní výbor“).

[²] Z rozhodnutí o námitkách může se zaměstnanec, s výjimkou případů uvedených v odstavci 4, odvolat k nadřízenému úřadu (orgánu); jde-li o rozhodnutí komise nebo odboru národního výboru, může se zaměstnanec odvolat k radě tohoto národního výboru. Tyto orgány rozhodnou o odvolání po projednání s příslušným vyšším orgánem odborového svazu.

[³] Námitky i odvolání musí být podány u úřadu (orgánu), proti jehož rozhodnutí směřují, do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí. Námitky ani odvolání nemají odkladný účinek, s výjimkou námitek a odvolání podaných proti uložení kárného opatření. Jinak platí pro jejich podávání, projednávání a rozhodování obecné předpisy o správním řízení.

[⁴] Z rozhodnutí o námitkách může zaměstnanec podat stížnost k rozhodčí komisi, jde-li o

- a) rozvázání nebo zrušení pracovního poměru (§§ 19 až 21 zákona č. 66/1950 Sb.),
- b) přeložení nebo převedení do jiné zaměstnanecké skupiny anebo do jiného oboru státní správy,
- c) zproštění výkonu práce.

[⁵] Nedotčeny zůstávají zvláštní předpisy upravující uplatňování nároků

- a) na odměny za vynálezy a zlepšovací návrhy,
- b) na náhradu škody způsobené zaměstnancem pracovním úrazem nebo chorobou z povolání,
- c) na náhradu škody způsobené úřadu (orgánu)

zaměstnancem porušením povinností z pracovního poměru.“

2. §§ 27 a 28 včetně společného nadpisu zní:

Kárné řízení

§ 27

Příslušnost

Kárné opatření ukládá vedoucí úřadu (orgánu), u něhož má zaměstnanec své trvalé pracovní místo v době, kdy se zahajuje kárné řízení; má-li být uloženo kárné opatření vedoucímu úřadu, uloží mu je vedoucí bezprostředně nadřízeného úřadu (orgánu). Pracovníkům národních výborů a jejich zařízení ukládá kárné opatření ten orgán, funkcionář nebo pracovník, kterého tím pověří rada národního výboru.

§ 28

Řízení

[¹] Porušil-li zaměstnanec své povinnosti takovým způsobem, že by mu mělo být za to uloženo kárné opatření, oznámí to jeho vedoucí obvyklým způsobem příslušnému orgánu (§ 27).

[²] Orgán, jemuž přísluší uložit kárné opatření, vyslechne před jeho uložení zaměstnance. Je-li toho třeba v zájmu objasnění jeho provinění, popřípadě v závažnějších případech, může pověřit některého zaměstnance, aby provedl podrobné vyšetření věci a vyslechl svědky a znalce.

[³] Kárné opatření lze uložit jen po předchozím projednání s odborovými orgány, pokud k tomu není podle příslušných předpisů*) třeba jejich souhlasu.

[⁴] Uložení kárného opatření se poznamená v osobním spise zaměstnance; nedopustil-li se zaměstnanec během dvou let od uložení tohoto kárného opatření dalšího provinění, vyřadí osobní úřad záznam o uložení kárného opatření z osobního spisu.“

c) v části třetí (o rozhodčích komisích):

1. § 29 zní:

„Řízení a příslušnost

[¹] Stížnosti proti rozhodnutí o námitkách (§ 21 odst. 4) projednávají a rozhodují rozhodčí komise, které se zřizují:

- a) u okresních národních výborů pro stížnosti zaměstnanců, jejichž osobním úřadem jsou okresní nebo místní národní výbory nebo zařízení jim podřízená,
- b) u krajských národních výborů pro stížnosti zaměstnanců, jejichž osobním úřadem jsou krajské národní výbory nebo zařízení jim bezprostředně podřízená,

*) Zákon č. 37/1959 Sb., o postavení závodních výborů základních organizací Revolučního odborového hnutí, a usnesení předsednictva Ústřední rady odborů ze dne 8. září 1959, kterým se stanoví odchylky v působnosti závodních výborů ve státních orgánech a v některých organizacích, uveřejněné v částce 74 Č. l., ročník 1959.

c) u osobních úřadů řízených přímo ústředními úřady (orgány) pro stížnosti jejich zaměstnanců, zařízení jimi spravovaných a zaměstnanců podřízených organizací,

d) u ústředních úřadů (orgánů) pro stížnosti zaměstnanců těchto úřadů a organizací k nim přičleněných.

(²) Dohodne-li se na tom krajský národní výbor s krajskou odborovou radou, může být zřízena rozhodčí komise také u některých zařízení podléhajících krajskému národnímu výboru pro zaměstnance, jejichž osobním úřadem je toto zařízení. Po dohodě okresního národního výboru s okresní odborovou radou může být zřízena rozhodčí komise také u městských národních výborů pro stížnosti zaměstnanců, jejichž osobními úřady jsou tyto národní výbory nebo zařízení jim podřízená.“

2. § 30 zní:

„Složení komisí

(¹) Předsedu rozhodčí komise, jeho náměstky a polovinu členů rozhodčí komise jmenuje a odvolává odborový orgán určený Ústřední radou odborů. Druhou polovinu členů rozhodčí komise jmenuje a odvolává úřad (orgán), u něhož byla rozhodčí komise zřízena.

(²) Při jmenování členů rozhodčí komise je třeba dbát, aby v ní byly zastoupeny všechny kategorie zaměstnanců, jejichž spory má tato komise rozhodovat.

(³) Jednotlivé stížnosti projednávají a rozhodují rozhodčí komise v tříčlenných senátech. O odvoláních (§ 36) jednájí a rozhodují rozhodčí komise v senátech pětičlenných. Senáty se skládají z předsedy a z dalších členů senátu, které určí předseda senátu; polovinu těchto dalších členů senátu určí předseda senátu z členů rozhodčí komise jmenovaných odborovým orgánem z členů příslušného odborového svazu a druhou polovinu z členů rozhodčí komise jmenovaných úřadem (orgánem), u něhož byla komise zřízena.

(⁴) Ústřední rada odborů po projednání s příslušnými ústředními úřady (orgány) a krajskými národními výbory podrobněji upraví provádění rozhodčího řízení a blíže vymezí složení a působnost rozhodčích komisí.“

3. § 31 odst. 1 zní:

„(¹) Činností v rozhodčí komisí nesmí vzniknout jejímu členu žádná újma v jeho pracovním poměru a v nárocích, které z něho vyplývají; za dobu účasti na jednáních rozhodčí komise zůstává členům rozhodčí komise zachován nárok na jejich příjmy z pracovního poměru, jako kdyby pracovali na svém pracovišti.“

4. § 32 zní:

„Náklady

Náklady spojené s činností rozhodčích komisí, včetně náhrad cestovních výdajů členům komise,

hradí úřad (orgán), při kterém je rozhodčí komise zřízena. Tento úřad (orgán) také zajišťuje a bezplatně provádí administrativní práce spojené s rozhodčím řízením, dává k dispozici místnosti a technické pomůcky potřebné pro jednání rozhodčí komise a uschovává její spisový materiál.“

5. §§ 33 až 36 včetně společného nadpisu zní

„Rozhodčí řízení

§ 33

Stížnost

Stížnost k rozhodčí komisí musí být podána do 15 dnů od doručení rozhodnutí úřadu (orgánu) o námitkách, a to u úřadu (orgánu), u něhož je zřízena komise, která má o stížnosti rozhodnout. Stížnost nemá odkladný účinek. Odmítnout stížnost jako opožděnou nebo nepřipustnou nebo naopak v odůvodněných případech prominout zmeškání lhůty přísluší rozhodčí komisí.

§ 34

Jednání komise

(¹) Rozhodčí komise zahájí jednání do 8 dnů od podání stížnosti a vede je tak, aby o stížnosti mohlo být rozhodnuto do dalších 30 dnů.

(²) Rozhodčí komise dbá o to, aby zjistila skutečný stav věci co nejučelněji a co nejrychleji. Před rozhodnutím sporu vyslechne rozhodčí komise zaměstnance, který stížnost podal, a zástupce úřadu (orgánu), proti jehož rozhodnutí byla stížnost podána, popřípadě další osoby, které mohou přispět k objasnění věci.

(³) Během celého průběhu jednání má se rozhodčí komise snažit o to, aby spor byl vyřešen smírem. Dojde-li před rozhodčí komisí k uzavření smíru, je třeba, aby jej rozhodčí komise schválila. Rozhodčí komise přitom dbá, aby smír nebyl v rozporu s platnými předpisy. Schválením nabývá smír účinku pravomocného rozhodnutí.

(⁴) Bylo-li stížností zaměstnance třeba jen zčásti vyhověno, má zaměstnanec nárok na náhradu ušlého výdělků a nutných výdajů, které mu vznikly účastí na řízení. Náhradu mu poskytne úřad (orgán), proti jehož rozhodnutí byla stížnost podána.

§ 35

Rozhodnutí

(¹) Nedojde-li k uzavření smíru, rozhodčí komise v souladu s platnými předpisy napadené rozhodnutí potvrdí nebo zruší. Pokud s předmětem sporu souvisí platové nároky zaměstnance, je rozhodčí komise oprávněna na návrh zaměstnance rozhodnout i o nich.

(²) Rozhodčí komise usnává se na svém rozhodnutí v neveřejné poradě většinou hlasů členů příslušného senátu. O výsledku hlasování se sepíše zápis, který podepíše všichni členové senátu.

[¹] Písemné rozhodnutí rozhodčí komise se vyhotoví do 8 dnů a podepíše je předseda a jeden člen senátu.

§ 36

Odvolání

[¹] Proti rozhodnutí rozhodčí komise může zaměstnanec nebo úřad (orgán), proti jehož rozhodnutí stížnost směřovala, podat odvolání do 15 dnů od doručení jejího rozhodnutí. Odvolání se podává u úřadu (orgánu), u něhož je zřízena rozhodčí komise, proti jejímuž rozhodnutí odvolání směřuje, a nemá odkladný účinek.

[²] O odvolání rozhoduje

- a) ústřední výbor příslušného odborového svazu po projednání s vedoucím ústředního úřadu (orgánu), proti jehož rozhodnutí stížnost směřovala, jde-li o rozhodnutí rozhodčí komise zřízené u tohoto úřadu (orgánu),

b) krajský výbor příslušného odborového svazu po projednání s předsedou krajského národního výboru, jde-li o rozhodnutí rozhodčí komise zřízené u krajského národního výboru,

c) v ostatních případech rozhodčí komise zřízená u bezprostředně vyššího úřadu (orgánu).

[³] Rozhodnutí o odvolání je konečné. Jinak platí o podání odvolání a způsobu jeho projednávání obdobně ustanovení §§ 33 až 35.⁴

Čl. II

Další projednávání stížností a odvolání v rozhodčím řízení, o kterých nebylo s konečnou platností rozhodnuto do 31. března 1961, převezmou rozhodčí komise zřízené podle tohoto nařízení.

Čl. III

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1961.

Široký v. r.

13

VYHLÁŠKA

Ústřední rady odborů

ze dne 28. ledna 1961,

kteřou se vydávají směrnice o provádění rozhodčího řízení v pracovních sporech státních zaměstnanců

Ústřední rada odborů po projednání s ústředními úřady (orgány) a s krajskými národními výbory stanoví podle § 30 odst. 1 a 4 vládního nařízení č. 120/1950 Sb., o právech a povinnostech státních zaměstnanců, o řízení ve věcech jejich pracovního poměru a o rozhodčích komisích, ve znění vládního nařízení č. 12/1961 Sb. (dále jen „vládní nařízení“):

§ 1

Složení rozhodčích komisí

(¹) Rozhodčí komise mají kromě předsedy a jeho náměstků zpravidla 18 až 36 členů. Přesný počet členů jednotlivých rozhodčích komisí s přihlédnutím k celkovému počtu a složení zaměstnanců, jejichž spory má rozhodčí komise řešit, určí

- a) ústřední výbor příslušného odborového svazu, jde-li o rozhodčí komisi zřízenou u ústředního úřadu (orgánu), v dohodě s tímto úřadem (orgánem),
- b) krajská odborová rada, jde-li o rozhodčí komisi zřízenou u krajského národního výboru, v dohodě s tímto národním výborem,
- c) okresní odborová rada, jde-li o rozhodčí komisi zřízenou u okresního národního výboru, v dohodě s tímto národním výborem,
- d) krajský výbor příslušného odborového svazu, jde-li o rozhodčí komisi zřízenou u jiného osobního úřadu, v dohodě s tímto úřadem.

(²) Předsedu rozhodčí komise, jeho náměstký a polovinu členů rozhodčí komise jmenuje a odvolává odborový orgán, který určuje počet členů rozhodčí komise podle předchozího odstavce. Při jmenování předsedy a náměstků rozhodčích komisí zřízených u krajských a okresních národních výborů je třeba dbát, aby jedna z těchto funkcí byla obsazena funkcionářem Odborového svazu zaměstnanců státních orgánů, jedna funkcionářem Odborového svazu zaměstnanců školství, vědy, umění a tisku, jedna funkcionářem Odborového svazu zaměstnanců ve zdravotnictví a jedna funkcionářem Odborového svazu zaměstnanců zemědělství a lesního hospodářství.

(³) Druhou polovinu členů rozhodčí komise jmenuje a odvolává úřad (orgán), u něhož je rozhodčí komise zřízena, a to tak, aby byly v rozhodčí komisi zastoupeny všechny kategorie zaměstnanců, jejichž spory má rozhodčí komise řešit. Vedle toho ustanoví některého ze svých pracovníků za tajemníka rozhodčí komise. Tajemník není členem rozhodčí komise. Jeho úkolem je zajišťovat plnění povinností, které vyplývají z provádění rozhodčího řízení pro úřad (orgán), u něhož je rozhodčí komise zřízena (§ 32 vládního nařízení).

§ 2

Výběr členů rozhodčích komisí

(¹) Za členy rozhodčích komisí je třeba vybrat zaměstnance politicky vyspělé s přiměřenými zkušenostmi a znalostmi.

(²) Krajská (okresní) odborová rada jmenuje předsedu, jeho náměstký a ostatní členy rozhodčí komise na návrh krajských (okresních) výborů příslušných odborových svazů. Přitom dbá, aby členy rozhodčí komise zřízené u krajského národního výboru nebyli členové předsednictva krajského výboru odborového svazu, které má rozhodovat o odvoláních podaných proti rozhodnutí této rozhodčí komise.

(³) Orgán (úřad), který jmenoval člena rozhodčí komise (předsedu, náměstký), vydá mu osvědčení o jeho členství v rozhodčí komisi a současně o jeho jmenování uvědomí jeho služební úřad s výzvou, aby mu umožnil řádné plnění všech povinností, které pro něho vyplývají z členství v rozhodčí komisi.

§ 3

Příslušnost rozhodčích komisí

(¹) Rozhodčím komisím přísluší rozhodovat

- a) spory o rozvázání pracovního poměru, ať jde o výpověď danou zaměstnancem nebo úřadem (orgánem), zrušení pracovního poměru bez výpovědi nebo rozvázání pracovního poměru dohodou,

- b) spory o přeložení, převedení do jiné zaměstnanecké skupiny nebo do jiného oboru státní správy,
- c) spory o zproštění výkonu práce.

(¹) Pokud s předmětem sporu uvedeným v předchozím odstavci souvisí platové nároky, je rozhodčí komise k návrhu zaměstnance oprávněna rozhodnout také o nich.

§ 4

Senáty rozhodčích komisí

(¹) Rozhodčí komise projednává a rozhoduje jednotlivé stížnosti v tříčlenných senátech, jejichž práci řídí předsedové senátu [§ 30 odst. 3 vládního nařízení].

(²) Rozhodčí komise u krajských a okresních národních výborů projednává a rozhoduje o jednotlivých stížnostech

1. v senátě státních orgánů, jde-li o stížnosti pracovníků státních orgánů a zařízení spravovaných národními výbory s výjimkou zařízení uvedených v bodě 2 až 4.
2. ve školském senátě, jde-li o stížnosti pracovníků ve školství, vědě, umění a tisku,
3. ve zdravotnickém senátě, jde-li o stížnosti pracovníků ve zdravotnictví,
4. v zemědělském senátě, jde-li o stížnosti pracovníků zemědělských, veterinárních a lesních zařízení.

(³) Funkcí předsedy senátu vykonává předseda rozhodčí komise nebo jeho náměstek. V rozhodčích komisích zřízených u národních výborů vykonávají její předseda a jeho náměstkové funkci předsedy toho senátu, který má projednávat stížnosti zaměstnanců sdružených v odborovém svazu, jehož jsou členy; nemůže-li z vážných důvodů některý z nich tuto funkci vykonávat, může tím na dobu nezbytně nutnou pověřit jiného člena rozhodčí komise patřícího k témuž odborovému svazu.

(⁴) Předseda senátu určí pro projednávání jednotlivých stížností další členy senátu, a to jednoho člena senátu z členů rozhodčí komise jmenovaných odborovým orgánem z řad členů příslušného odborového svazu a jednoho z členů jmenovaných úřadem [orgánem], u něhož byla rozhodčí komise zřízena.

(⁵) Při výběru členů senátu je třeba přihlížet k tomu, aby alespoň jeden z členů senátu byl z téhož pracoviště jako stěžovatel nebo aby alespoň vykonával stejné nebo podobné práce. Dále je třeba dbát o to, aby členem senátu nebyla osoba, u níž vzhledem k jejímu poměru k věci nebo ke sporným stranám lze pochybovat o její nepředpojatosti.

§ 5

Podávání stížností

Stížnost k rozhodčí komisi se podává dvojmo. Úřad, u něhož je rozhodčí komise zřízena, zařídí,

aby stížnost podaná k rozhodčí komisi byla neprodleně doručena tajemníku této komise. Tajemník komise urychleně předá stížnost předsedovi senátu, jenž má spor projednávat (§ 4 odst. 1), zašle stejnopis stížnosti na vědomí úřadu (orgánu), proti jehož rozhodnutí stížnost směřuje a vyžádá od něho předložení spisového materiálu, který se týká předmětu sporu. Byla-li stížnost podána pouze v jednom vyhotovení, zařídí pořizení jejího opisu pro potřebu tohoto úřadu.

§ 6

Přípravné jednání

Předseda senátu, který má věc projednat, po prostudování stížnosti provede buď sám nebo uloží některému členu senátu, aby provedl potřebná šetření, vyžádání dalších spisových dokladů, vyslechnutí osob, které mohou přispět k objasnění věci apod. Tato přípravná opatření je třeba všemožně urychlit, aby k rozhodnutí o stížnosti došlo nejpozději do 30 dnů od jejího podání.

§ 7

Příprava ústního jednání

(¹) Jakmile je věc v přípravném jednání dostatečně objasněna, stanoví předseda senátu, kdy bude stížnost projednána senátem, a požádá tajemníka komise, aby na stanovený den pozval k jednání

- a) další členy senátu,
- b) stěžovatele,
- c) zástupce úřadu, proti jehož rozhodnutí stížnost směřuje,
- d) zástupce základní organizace ROH ustavené pro zaměstnancovo pracoviště,
- e) podle potřeby osoby, které mohou svou výpověď přispět k objasnění rozhodných skutečností.

(²) Současně požádá tajemníka komise, aby zjistil vhodnou místnost pro provádění ústního jednání, a to je-li to účelné a hospodárné, popřípadě i přímo na pracovišti stěžovatele, sepsání zápisu o průběhu ústního jednání a jeho výsledcích.

(³) Ústní jednání o stížnosti je veřejné, pokud předmětem jednání nejsou skutečnosti, které musí zůstat utajeny v obecném zájmu.

§ 8

Účast zaměstnance při ústním jednání

(¹) Zaměstnanec, který stížnost podal, musí být ústnímu jednání osobně přítomen a proto je třeba doručit mu pozvání k tomuto jednání včas. V jeho nepřítomnosti lze o stížnosti rozhodnout jen tehdy, projevil-li s tím předem souhlas; nedá-li k tomu souhlas, odloží se jednání na přiměřenou dobu. Nedostaví-li se na vyzvání rozhodčí komise zaměstnanec, aniž uvedl včas vážný důvod ani k tomuto odloženému jednání, může rozhodčí komise rozhodnout i v jeho nepřítomnosti.

(¹) Zaměstnanec může se dát zastoupit před rozhodčí komisí výjimečně, nemůže-li se k jednání dostavit pro nemoc nebo pro jinou důležitou překážku nebo není-li schopen se srozumitelně vyjadřovat. Zástupcem zaměstnance může být jeho spoluzaměstnanec nebo svéprávný rodinný příslušník a musí se vykázat písemnou plnou mocí.

§ 9

Ústní jednání

(¹) Jednání rozhodčí komise zahájí předseda senátu nebo jím pověřený člen stručným vylíčením věci. Pak vyzve stěžovatele, aby podrobněji odůvodnil svoji stížnost, po něm vyslechne zástupce závodního výboru stěžovatelova pracoviště a zástupce úřadu (orgánu), proti jehož rozhodnutí stížnost směřuje, porovná údaje těchto osob s předloženými doklady a podle potřeby vyslechne i další osoby, které by mohly přispět k objasnění skutečností rozhodných pro správné posouzení sporu. Se souhlasem předsedy senátu mohou i ostatní členové rozhodčí komise klást otázky a aktivně působit k tomu, aby všechny rozhodné skutečnosti byly co nejlépe objasněny.

(²) Během celého jednání má se rozhodčí komise snažit o to, aby sporné strany uzavřely smír, kterým by byla věc vyřešena spravedlivě v souladu s platnými předpisy. O uzavření smíru se pořídí zápis, ve kterém se uvede přesný jeho obsah s doplňkem, že smír byl schválen rozhodčí komisí. Takto schválený smír má účinky pravomocného rozhodnutí. Zápis o uzavření smíru podepíše předseda senátu a obě sporné strany. Dříve než jím předloží zápis o uzavřeném smíru k podpisu, je předseda senátu povinen zápis jím přečíst a vysvětlit jim jeho obsah. Opis zápisu o smíru se doručí oběma stranám.

(³) Je-li to k objasnění věci nutné, zejména za účelem opatření dalších dokladů, odborných posudků nebo vyslechnutí dalších osob, může rozhodčí komise odložit jednání na dobu co možná nejkratší.

§ 10

Rozhodnutí

(¹) Nedojde-li ke smíru, rozhodne rozhodčí komise o stížnosti v neveřejné poradě. Přitom požádá-li o to zaměstnanec, rozhodne také o jeho pátových nárocích souvisejících s předmětem sporu. Považuje-li rozhodčí komise stížnost za bezdůvodnou, zamítne jí a potvrdí rozhodnutí, proti němuž byla podána. Shledá-li, že rozhodnutí, proti němuž byla stížnost podána, odporuje platným předpisům nebo že při něm nebyly dodrženy stanovené náležitosti, zejména součinnost odborových orgánů, napadené rozhodnutí zruší.

(²) Po skončení neveřejné porady vyhlásí předseda senátu rozhodnutí rozhodčí komise se stručným uvedením důvodů a poučí obě strany o možnosti podat proti tomuto rozhodnutí odvolání. Pí-

semné rozhodnutí rozhodčí komise s odůvodněním a poučením o opravném prostředku, podepsané předsedou a jedním členem senátu, musí být doručeno oběma stranám do 8 dnů. Doručení zajistí tajemník komise, a to pokud jde o zaměstnance, aby mu rozhodnutí bylo doručeno do jeho vlastních rukou.

§ 11

Zápis o ústním jednání

O průběhu ústního jednání, uzavření a obsahu smíru, o rozhodnutí vydaném rozhodčí komisí a jeho odůvodnění je třeba sepsat stručný, ale výstižný zápis, který sepiše zapisovatel, jež k tomu určí tajemník komise v dohodě s předsedou senátu a úřadem, u kterého je rozhodčí komise zřízena, a to z řad pracovníků tohoto úřadu. Zápis podepíše předseda senátu a zapisovatel.

§ 12

Odvolání

(¹) Odvolání musí být podáno do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí rozhodčí komise. O podaném odvolání uvědomí tajemník rozhodčí komise předsedu senátu, proti jehož rozhodnutí bylo odvolání podáno, a zašle odvolání s celým spisovým materiálem orgánu, který má o odvolání rozhodnout (§ 38 odst. 2 vládního nařízení).

(²) O odvolání podaném proti rozhodnutí rozhodčí komise zřízené u ústředního úřadu (orgánu), rozhoduje předsednictvo ústředního výboru příslušného odborového svazu. Jeho předseda projedná nejprve odvolání s vedoucím příslušného ústředního úřadu (orgánu) a pak je předloží k projednání a rozhodnutí předsednictvu tohoto ústředního výboru. K projednání odvolání v předsednictvu přizve zaměstnance, zmocněného zástupce úřadu (orgánu), proti jehož rozhodnutí stížnost směřovala, a zástupce rozhodčí komise, proti jejímuž rozhodnutí bylo podáno odvolání.

(³) O odvolání podaném proti rozhodnutí rozhodčí komise zřízené u krajského národního výboru rozhoduje,

- a) jde-li o stížnost podanou pracovníkem krajského národního výborů, krajský výbor odborového svazu zaměstnanců státních orgánů,
- b) jde-li o stížnost podanou pracovníkem některého zařízení krajského národního výboru, krajský výbor toho odborového svazu, v němž jsou odborově organizováni pracovníci tohoto zařízení.

Předseda krajského výboru odborového svazu, který má o odvolání rozhodnout, projedná nejprve odvolání s předsedou krajského národního výboru a pak je předloží k projednání a rozhodnutí předsednictvu tohoto krajského výboru. K projednání odvolání v předsednictvu přizve zaměstnance, zmocněného zástupce krajského národního výboru a zá-

stupce rozhodčí komise, proti jejímuž rozhodnutí bylo podáno odvolání.

(1) V ostatních případech rozhoduje o odvolání rozhodčí komise zřízená u bezprostředně nadřízeného úřadu (orgánu). Tato rozhodčí komise však projednává a rozhoduje o odvolání v pětičlenném senátu, který je sestaven tak, že předseda senátu určí za členy tohoto odvolacího senátu dva z členů rozhodčí komise jmenovaných odborovým orgánem z řad členů příslušného odborového svazu a dva z členů jmenovaných úřadem (orgánem), při kterém je zřízena rozhodčí komise, která má o odvolání rozhodovat. K ústnímu jednání je třeba přizvat též zástupce rozhodčí komise, proti jejímuž rozhodnutí bylo odvolání podáno. Jinak platí o způsobu

projednávání a rozhodování o odvolání obdobně totéž, co o projednávání stížností.

(5) Také při projednávání odvolání je třeba dbát o to, aby spor byl podle možnosti ukončen smírem. Nepodaří-li se dosáhnout smíru, rozhodne orgán projednávající odvolání v neveřejné poradě. Rozhodnutí o odvolání vyhlásí pak předseda tohoto orgánu se stručným odůvodněním. Písemné vyhotovení tohoto rozhodnutí i s odůvodněním musí být doručeno oběma stranám.

§ 13

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1961.

Předseda Ústřední rady odborů:

Zupka v. r.